Van natuuronderwijs naar duurzaamheidseducatie

De wortels van NDE in Nederland liggen in de negentiende-eeuwse natuurstudie. Rond 1900 begonnen Heimans en Thijsse systematisch materiaal te ontwikkelen om mensen, en vooral kinderen, bewust te maken van de natuur om hen heen. Dat was het begin van wat we nu natuur- en milieueducatie noemen.

In de tweede helft van de twintigste eeuw verschoof de focus. Door toenemende milieuproblemen en een groeiend maatschappelijk bewustzijn kwamen milieueducatie en later duurzaamheidseducatie naast de traditionele natuureducatie te staan. De jaren zeventig en tachtig brachten een sterke groei: ministeries ontwikkelden beleid, adviesorganen kwamen met aanbevelingen en onderzoeksinstituten brachten de effectiviteit van educatieve aanpakken in kaart.

Halverwege de jaren negentig en in de vroege jaren nul van deze eeuw groeide de aandacht voor leren voor duurzame ontwikkeling, een bredere benadering waarbij niet alleen ecologie, maar ook sociale en economische aspecten van duurzaamheid centraal staan. Internationale kaders zoals de Sustainable Development Goals gaven dit proces extra impuls.

Meer lezen?

De volledige geschiedenis van NDE is beschreven in het boek *Van schoolbioloog tot duurzame duizendpoot*, dat is opgenomen in de kennisbank. Ook de tijdlijn biedt een visueel overzicht van de belangrijkste mijlpalen.

Bekijk de tijdlijn →

Phoca PDF